

Світлана ЄЛДІНОВА,

orcid.org/0000-0002-1759-3274

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри дошкільної та початкової освіти

Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка

(Кропивницький, Україна) *eldinova-svetlana@ukr.net*

ОСОБЛИВОСТІ ТЕАТРАЛЬНО-ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

У статті розглядаються особливості театральної-ігрової діяльності в закладах дошкільної освіти. Враховуючи зміст державних стандартів дошкільної освіти в Україні, особливо важливими орієнтирами для педагогів є показники розвитку творчості дітей у дошкільному віці. Дитина емоційна, чутлива, сприймання для неї – основа пізнання, орієнтації в навколишньому світі, що є умовою розвитку особистісних якостей. Педагогічна практика звертає увагу на необхідність формування естетичного досвіду дітей. Одним із ефективних засобів педагогічного впливу на розвиток творчої особистості дошкільника названо театралізовану діяльність. Тому одне з головних завдань виховання дитини в закладі дошкільної освіти – сприяти естетичному вихованню дітей, прилучати їх до мистецтва, розвивати вміння бачити, чути, розуміти красу слова, дії. Театральне мистецтво близьке і зрозуміле дітям, в його основі – гра, а це для малюка - найголовніший аспект діяльності, адже діти, граючись, розвиваються.

Діти з задоволенням залучаються до театралізованої діяльності завдяки літературним, ігровим, особистісним мотивам. У дітей з'являються різноманітні потреби у грі, що виникають під впливом літературного твору, виникає бажання самовираження, спілкування, пізнання себе через відтворення різних образів. У щирому ставленні до художнього образу, втіленні його у формах театралізованої діяльності дитина виявляє і свою мовленеву компетенцію, і свої певні знання, і вміння, набути нею раніше в умовах спеціально організованого навчання.

Організація театралізованої діяльності передбачає формування в дітей уявлень про театр, театральну термінологію, створення сприятливих умов для ігрової діяльності, спонукання дітей до імпровізації, використання набутих знань у грі, ознайомленні з працею діячів мистецтва, розвитку художньо-естетичного сприймання у процесі перегляду театральних вистав, поширенні художнього досвіду щодо знання літературних творів.

Театралізована діяльність дитини дошкільного віку має такі види як сприймання театального видовища, що сприяє засвоєнню найкращих форм літературного мовлення; театралізована гра, що спрямована на активізацію словника і зв'язного мовлення, переказ сюжету; підготовка театральної вистави, тобто репетиції і відпрацювання виразності мовлення.

Діти старшого дошкільного віку здатні до повного перевтілення, свідомого пошуку сценічних засобів виразності для передачі настрою, характеру, стану персонажа, уміють знаходити зв'язки між словом і дією, самостійно додумують роль та входять в неї, додають їй індивідуальних рис.

Ми розглянули лише деякі особливості театральної-ігрової діяльності в закладах дошкільної освіти, проте це дозволяє нам зробити висновок про важливість та необхідність використання театральної-ігрової діяльності в закладах дошкільної освіти, яка є важливим засобом розвитку та виховання молодшого покоління.

Ключові слова: театральної-ігрова діяльність, дошкільники, заклад дошкільної освіти, ігрова діяльність, творчі здібності дітей, види театральної діяльності.

Svitlana YELDINOVA,

orcid.org/0000-0002-1759-3274

Candidate of Philological Sciences,

Associate Professor at the Department of Preschool and Primary Education

Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University

(Kropyvnytskyi, Ukraine) *eldinova-svetlana@ukr.net*

FEATURES OF THEATRALLY-PLAYING ACTIVITY IN ESTABLISHMENTS OF PRESCHOOL EDUCATION

The article describes the problem of theatrically-playing activity are examined in establishments of preschool education. Taking into account maintenance of state standards of preschool education in Ukraine, especially important reference-points for teachers are indexes of development of work of children in preschool age. A child is emotional, perceptible, perception for her is basis of cognition, orientation in the surrounding world that is the condition of development of personality qualities. Pedagogical practice pays attention to necessity of forming of aesthetic experience

of children. One of effective facilities of pedagogical influence on development of creative personality of preschool child theatricalizing activity is adopted. Therefore, one of main tasks of education of child in establishment of preschool education – to assist aesthetic education of children, attach them to the art, to develop ability to see, to hear, to understand beauty of word, action. A dramatic art is near and clear to the children, in his basis is a game, and it for a kid is a the most important aspect of activity, in fact to put, played, develop.

To put with pleasure brought over to theatricalizing activity due to literary, playing, personality reasons. Various requirements in a game, that arise up under act of literary work, appear for children, there is a desire of self-expression, communication, cognition of itself through the recreation of different characters. In sincere attitude toward an image, embodiment of him in the forms of theatricalizing activity a child finds out and his speech competence, and certain knowledge, and abilities purchased by her before in the conditions of the specially organized studies.

Organization of theatricalizing activity envisages forming for the children of ideas about a theatre, theatrical terminology, creation of favorable terms for playing activity, motive of children to improvisation, use of the purchased knowledge in a game, acquaintance with labour of figures of art, development of perception in the process of viewing of theatrical performances, distribution of artistic experience in relation to knowledge of literary works.

Theatricalizing activity of child of preschool age has such kinds as perceptions of theatrical spectacle that assists mastering of the best forms of the literary broadcasting; theatricalizing game, that is sent to activation of dictionary and coherent broadcasting, translation of plot; preparation of theatrical performance, rehearsals and working off broadcasting expressiveness. To put senior preschool age apt at a complete reincarnation, conscious search of stage facilities of expressiveness for the transmission of mood, character, state of personage, able to find copulas between a word and action, independently hit upon a role and enter for her, add individual lines to her.

Preschool age children apt at a complete reincarnation, conscious search of stage facilities of expressiveness for the transmission of mood, character, state of personage, able to find copulas between a word and action, independently hit upon a role and enter for her, add individual lines to her. We considered only some features of theatrically-playing activity in establishments of preschool education, however it allows to us to draw conclusion about importance and necessity of the use of theatrically-playing activity in establishments of preschool education that is the important means of development and education of junior generation.

Key words: theatrically-playing activity, preschool children, establishment of preschool education, playing activity, creative capabilities of children, types of theatrical activity.

Постановка проблеми. Сучасна зміна завдань і змісту виховання зумовлена новими реаліями в розвитку суспільства. Педагогічна наука сьогодні дивиться на освіту як на відтворення духовного потенціалу людини та має в своєму розпорядженні різноманітні сфери освітньої дії на дитину.

Враховуючи зміст державних стандартів дошкільної освіти в Україні, особливо важливими орієнтирами для педагогів є показники розвитку творчості дітей у дошкільному віці. Дитина емоційна, чутлива, сприймання для неї – основа пізнання, орієнтації в навколишньому світі, що є умовою розвитку особистісних якостей. Педагогічна практика звертає увагу на необхідність формування естетичного досвіду дітей. У Базовому компоненті дошкільної освіти зазначено, що метою діяльності дошкільного закладу є забезпечення гармонійного розвитку кожної дитини, створення сприятливих умов для її особистісного становлення та творчої самореалізації. Одним із ефективних засобів педагогічного впливу на розвиток творчої особистості дошкільника названо театралізовану діяльність. Тому одне з головних завдань виховання дитини в закладі дошкільної освіти – сприяти естетичному вихованню дітей, прилучати їх до мистецтва, розвивати вміння бачити, чути, розуміти красу слова, дії. Театральне мистецтво близьке і зрозуміле дітям, в

його основі – гра, а це для малюка – найголовніший аспект діяльності, адже діти, граючись, розвиваються.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні дослідження проблеми виховання дошкільників засобами театрального мистецтва, як могутнього синтетичного засобу розвитку їх творчих здібностей, розглядаються в психолого-педагогічних роботах О. Амацьєвої, Л. Артемової, С. Гаврилук, Н. Кудикіної, Р. Жуковської, Н. Карпинської, Л. Макаренко, Т. Маркової, Д. Менджерницької, О. Олійник. С. Сиротич, Б. Теплова та ін. Передова педагогічна практика доводить необхідність формування естетичного досвіду дітей дошкільного віку засобами театралізованої діяльності. Не зважаючи на науковий інтерес до проблеми, на сучасному етапі не достатньо вивчені особливості театральної-ігрової діяльності в закладах дошкільної освіти, технології театрального дійства, які здатні розвивати в дитини творчі задатки, стимулювати розвиток психологічних процесів, формувати творчу активність, сприяти духовному єднанню між дітьми і дорослими.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є дослідження особливостей театральної-ігрової діяльності в закладах дошкільної освіти та виховання у дітей засобами сценічного мистецтва загальнолюдських цінностей, гармонійно розвинутої особистості з почуттям естетичного смаку,

розкриття творчих здібностей та природних задатків кожної дитини.

Виклад основного матеріалу. Враховуючи зміст державних стандартів дошкільної освіти в Україні, особливо важливими орієнтирами для педагогів є показники розвитку творчості дітей у дошкільному віці. Дитина емоційна, чутлива, сприймання для неї – основа пізнання, орієнтації в навколишньому світі, що є умовою розвитку особистісних якостей. Педагогічна практика звертає увагу на необхідність формування естетичного досвіду дітей. У Базовому компоненті дошкільної освіти зазначено, що метою діяльності дошкільного закладу є забезпечення гармонійного розвитку кожної дитини, створення сприятливих умов для її особистісного становлення та творчої самореалізації (Базовий компонент дошкільної освіти в Україні, 2020).

На думку сучасних учених, що досліджують проблеми дошкільної освіти, розкриттю внутрішніх якостей особистості найбільшою мірою сприяє синтез мистецтв. Такий погляд на виховання дитини зробив актуальною проблему освіти і виховання дошкільників засобами театрального мистецтва, як могутнього синтетичного засобу розвитку їх творчих здібностей. Розвиток творчості в дошкільників є важливим тому, що людина, яка вміє творчо мислити, в нестандартних ситуаціях завжди знайде вихід, такий людині легше адаптуватися в навколишньому світі. Метою дошкільної освіти є розвиток життєвої компетентності дитини, спрямування її на творчість і самореалізацію. Реалізація завдань за програмою «Українське дошкільля» забезпечує розвиток творчих здібностей дітей, їхньої уяви, самостійності у втіленні задуму. Для цього пропонується залучення дітей до різноманітних видів роботи: інсценування, драматизація твору, етюди, пантоміми. Тобто одним із ефективних засобів педагогічного впливу на розвиток творчої особистості дошкільника названо театралізовану діяльність. Вона сприяє естетичному вихованню дітей, прилучає їх до мистецтва, розвиває вміння бачити, чути, розуміти красу слова, дії. Театральне мистецтво близьке і зрозуміле дітям, в його основі – гра, а це для малюка- найголовніший аспект діяльності, адже діти, граючись, розвиваються.

Театралізована діяльність в дошкільному віці є одним із ефективних засобів педагогічного впливу на розвиток особистості дитини. Саме театралізована діяльність виступає як специфічний вид дитячої активності, один із найулюбленіших видів творчості. У театралізованій діяльності реалізуються потреби дитини у самовираженні,

спілкуванні, пізнанні себе через відтворення різних образів. Театралізована діяльність у дошкільному віці розглядається педагогами як один із найефективніших засобів педагогічного впливу на розвиток особистості дитини. Педагог має розвивати у дошкільників уміння «входити в образ» і «утримувати» його протягом усієї театралізованої діяльності, вчити дітей передавати характерні особливості художнього образу, переносити отримані уявлення в дитячу ігрову діяльність, вчити усвідомлювати зміст, ідеї, художні образи літературних героїв.

Діти радо залучаються до театралізованої діяльності завдяки літературним, ігровим, особистісним мотивам. У своїй педагогічній діяльності вітчизняний педагог С. Русова довела «драматичність інстинкту малюків» (Русова, 2008: 195). Також С. Русова визначила два шляхи розвитку мовлення у процесі театралізованих ігор. Якщо діти готують ролі заздалегідь, дослівно вивчають репліки літературних героїв, то це сприяє збагаченню словника дошкільника, а якщо гра проводиться без попереднього заучування тексту, за власною інтерпретацією, тоді розвивається словесна творчість дітей.

У дітей з'являються різноманітні потреби у грі, що виникають під впливом літературного твору, виникає бажання самовираження, спілкування, пізнання себе через відтворення різних образів. У щирому ставленні до художнього образу, втіленні його у формах театралізованої діяльності дитина виявляє і свою мовленнєву компетенцію, і свої певні знання, і вміння, набуті нею раніше в умовах спеціально організованого навчання.

Організація театралізованої діяльності передбачає формування в дітей уявлень про театр, театральну термінологію, створення сприятливих умов для ігрової діяльності, спонування дітей до імпровізації, використання набутих знань у грі, ознайомленні з працею діячів мистецтва, розвитку художньо-естетичного сприймання у процесі перегляду театральних вистав, поширенні художнього досвіду щодо знання літературних творів. Дитинство кожного з нас проходить у світі ролевих ігор, які допомагають дитині освоїти правила і закони дорослих людей. Кожна дитина грає по-своєму, але всі діти копіюють у своїх іграх дорослих, улюблених героїв, прагнуть бути схожими на них: на сміливого Котигорошка, винахідливого Івасика-Телесика, добру Дюймовочку. Дитині надається можливість побувати в ролі актора, режисера, декоратора, бутафора, музиканта. Виготовлення декорацій, костюмів дає привід для образотворчої і технічної творчості дітей.

Театралізована діяльність впливає на розвиток різних сторін життєдіяльності дитини. Вона сприяє розвитку інтелектуальної сфери, адже засобами театру збагачуються знання дитини про театр та людей, які там працюють, дитина вчиться порівнювати героїв різних казок, планує власні дії щодо реалізації майбутньої вистави. Театралізована діяльність впливає на розвиток фізичної сфери дітей, так як під час показу діти імітують рухи, дії поетичних героїв у процесі театралізованих ігор відповідно до характеру персонажів. Розвивається при цьому і комунікативна сфера, тобто дитина дошкільного віку узгоджує власні дії з діями інших дітей, приймає участь у спільних із вихователем діях за сюжетами літературних творів, усвідомлює колективний характер участі у постановці казки. Театралізована діяльність передбачає розвиток морально-вольової сфери, тобто вміння впізнавати героїв у знайомих казках, висловлювати своє ставлення до них, робити самостійну оцінку персонажів, давати морально-етичні та естетичні оцінки, визначати альтернативну поведінку героїв. Що стосується поведінкової сфери, то під час походів до театру дитина опановує правила поведінки в театрі, ідентифікує почуття і вчинки персонажів із власними.

Театральною діяльністю пов'язано із вдосконалення мови, оскільки в процесі роботи над виразністю реплік персонажів активізується словник дитини, удосконалюється звукова культура мови, інтонаційний лад. У дитини покращується діалогічне мовлення, граматична будова, активно розвивається та поповнюється словник. Беручи участь у театралізованій діяльності, діти знайомляться з навколишнім світом у всьому його різноманітті. Любов до театру стає яскравим спогадом дитинства, відчуттям свята, проведеного разом з батьками, однолітками, педагогами у незвичайному казковому світі. Чарівний світ театру розкриває потаємні куточки дитячої душі, дає поштовх до творчості. Шедеври класики допомагають розкрити таланти дитини, виховують та розвивають акторські здібності дошкільників.

Театралізована діяльність дитини дошкільного віку має такі *види* як: *сприймання театрального видовища*, що сприяє засвоєнню найкращих форм літературного мовлення; *театралізована гра*, що спрямована на активізацію словника і зв'язного мовлення, переказ сюжету; *підготовка театральної вистави*, тобто репетиції і відпрацювання виразності мовлення.

Відповідно до видів, організації театралізованої діяльності передбачає такі основні напрями роботи: *пізнавальний* – формування у дитини

певних знань, умінь, уявлень про театр, театральну термінологію, передбачає ознайомлення з театром, художньо-естетичне сприймання; *ігровий* – створення сприятливих умов для ігрової діяльності, спонукання дитини до імпровізації, використання набутих знань у грі, містить ігри-драматизації та імпровізовані ігри; *сценічний* – у дитини відбувається формування театральних дій, елементів сценічної виразності, містить репетиції, вправи, роботу в театральному гуртку. підготовку вистави (Олійник, 2017: 100).

Для ефективної організації театралізованої діяльності педагоги мають бути компетентними та розмежовувати театральну-педагогічну термінологію. У дошкільній педагогіці вчені розрізняють *види* театру залежно від використання ігрового матеріалу та способу його розміщення: ляльковий, театр маріонеток, пальчиковий театр, театр на фланелеграфі, тіньовий театр. Як засвідчують науковці, майже кожен із цих видів театру має потенціальні можливості щодо розвитку мовлення дітей, їхньої ігрової діяльності. Найбільш потенціальним щодо складання сюжету виявляється драматичний театр іграшок на столі; для відтворення складних казкових діалогів – ляльковий театр, пальчиковий театр, театр маріонеток.

Для дітей старшого дошкільного віку пропонуємо орієнтовну тематику художніх творів для театралізованих ігор, театрів, інсценівок:

- «Котик і Півник», українська народна казка;
- «Лисичка та журавель», українська народна казка;
- «Троє поросят», англійська народна казка;
- «Заєць-кравець», музична казка;
- «Ходить гарбуз по городу», вірш;
- «Пан Коцький», українська народна казка;
- «У зимовому лісі», оповідання.

Театралізована діяльність допомагає дітям розвинути вміння складати розповіді. Для цього у план вихователя повинні включатися різні форми діяльності: театралізовані ігри, вистави, заняття театрального гуртка, ігри в театр. Вони суттєво впливають на розвиток мовленнєвих навичок. Виконуючи ролі в театралізованій діяльності дитина створює мовленнєве висловлювання.

Рухливі ігри важливі для розвитку зв'язного мовлення. Їхня цінність не лише в тому, що вони сприяють фізичному розвитку, але й спонукають дошкільників бути активними, міркувати, спілкуватися з героями сюжету гри. Розвивається звуковимова, дітям легше побудувати діалог або монолог. За допомогою рухів, фізичних навантажень діти входять в ситуацію гри, навчаються передавати свої емоції та стани, шукати

нові шляхи досягнення мети. Дотримуючись певних правил формується і правильна поведінка. В нормі для дітей старшого дошкільного віку повинні організовуватись рухливі ігри на свіжому повітрі, відповідно до різної пори року, малорухливі ігри.

Наведемо приклад гри, яку доречно застосовувати на практиці в дитячому садку. Саме «Лисичка – кухар» найбільше подобається дітям старшої дошкільної групи.

«Лисичка – кухар»

Мета: закріплювати вміння утворювати відносні прикметники від іменників; розвивати лексичний запас мовлення дітей; виховувати інтерес до театральної творчості.

Хід гри: усі діти утворюють коло і передають по колу ковпак «Лисички – кухаря», промовляючи при цьому слова:

Всім нам треба поспішати –

Лисичку – кухаря гукати.

Ось де кухар: один, два, три –

Кашу нам хутчіш вари!

Дитина, яка стоїть праворуч «Лисички – кухаря» називає крупу (пшоно). «Лисичка – кухар» утворює назву каші (пшоняна каша).

Двоє дітей біжать по колу: одна в один бік, інша – в другий. Виграє той, хто швидше добіжить до свого місця.

Дошкільники вільно та комфортно почуваються у грі, безпосередньо й повноцінно спілкуються між собою попри те, що відчувають нестачу вербальних засобів комунікації. Крім того, гра сприяє вільному вираженню почуттів. Спрямовуючи їх на іграшки, діти можуть не турбуватися про наслідки. З цього погляду, іграшки для дітей – це слово, а сама гра – мовлення. Тому за допомогою гри дитина отримує можливість осягнути те, що складно зрозуміти за допомогою слів, або виразити словами.

У грі дитина може подивитися на власні почуття нібито збоку і навчитися керувати ними або відмовитися від них. Тобто гра виконує не лише функцію висловлювання почуттів, а й керування ними.

Окремо зупинимось та наведемо цікаві приклади з кожного виду ігрової діяльності.

Пальчикові ігри. Їх тематика:

«Дружні пальчики»; «На млинці». «Звірі і пан Коцький, «Зайчики-моргайчики»»; «Вітаннячко» та ін.

«Звірі та Пан Коцький»

Один, два, три, чотири, п'ять –

(Пальці стиснути в кулак, по черзі розгинати пальці.)

Вийшли звірі погулять.

(Пальці випрямлені і ворушаться.)

Тут Пан Коцький на дорозі –

(Середній та безіменні пальці разом з великим утворюють «носик», напівзігнуті вказівний і мізинець – «вушка».)

В кулачок зібрались друзі.

(Стиснути пальці в кулак.)

Пан Коцький каже: «Ух!»

Всі звірі за спину – шух!

(Руки заховати за спину.)

Наприклад: гра «**Додай чарівне слівце**»

Мета: навчати дітей утворювати слова – рими до віршованих рядків; розвивати поетичні навички; виховувати інтерес до поетичної творчості.

Хід гри: вихователь читає вірш, а діти додають «чарівне слово»:

Розтопить душу всякого

Сердечне слово...*(дякую).*

Зазеленіє древній пеня,

Коли почує...*(добрий день)!*

Розтане навіть льодова глиба

Від слова теплого...*(спасибі).*

Коли згасає сонце у росі

Й зоря лягає лагідно на плечі,

Серед знайомих, рідних голосів

Ми чуємо привітне...*(добрий вечір)!*

Щоб знов зустрітись в годину призначену,

Кажу щиро завжди я всім...*(до побачення)!*

Наприклад: Гра «**Сонечко на квітах**»

Мета: закріплювати знання дітей про назви квітів, удосконалювати вміння утворювати складні слова на позначення різнокольоровості та засвоєння форм родового відмінка множини; розвивати монологічне мовлення, зосередженість; виховувати захоплення розмаїттям цвітіння квітів.

Хід гри: на підлозі розкладенні картки із зображенням кущів квітів з різними відтінками. Діти роблять коло навколо квітів. Вихователь пропонує дітям розвернутися в коло спиною.

Квіти пелюстки свої розкривали – *(Діти стоять прямо, повертаючись до центру кола, піднімають руки вгору і трохи розводять їх у сторони).*

Радісно сонечко ясне вітали. *(Нахили тулуба у сторони, підняті руки хаотично перебирають пальчиками).*

Поки діти стоять до кола спиною, вихователь ховає сонечко під один із кущів. По команді вихователя діти повертаються лицем в коло і обирають собі квіти. Та дитина, яка знайшла сонечко під кущем складає речення.

Наприклад: Сонечко сховалося під кущем жовто-блакитних фіалок (біло-рожевих троянд, червоно-жовтих тюльпанів, біло-голубих ірисів).

З огляду на викладене можна стверджувати, що діти старшого дошкільного віку здатні до повного перевтілення, свідомого пошуку сценічних засобів виразності для передачі настрою, характеру, стану персонажа, уміють знаходити зв'язки між словом і дією, самостійно додумують роль та входять в неї, додають їй індивідуальних рис. У дитини виникає бажання керувати виставою, бути режисером. Основне завдання педагога – активізувати і розвивати особливості та можливості кожної дитини (Олійник, 2017: 14).

Театралізовані ігри приносять величезну користь для естетичного та духовного виховання, становлення характеру дитини, прищеплення їй найкращих рис, утвердження себе в суспільстві.

Висновки. Підсумовуючи сказане вище, зазначимо, що ми розглянули лише деякі особливості театральної діяльності в закладах дошкільної освіти. Проте це дозволяє нам зробити висновок про важливість та необхідність використання театральної діяльності, яка є важливим засобом розвитку та виховання молодшого покоління. Актуальними видаються питання формування професійності вихователя у використанні театральної діяльності у формуванні емоційно-естетичного досвіду дітей, засвоєння загальнолюдських цінностей, гуманізму, художньо-естетичного сприймання навколишнього світу, пізнанні себе через відтворення різних образів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Базовий компонент дошкільної освіти в Україні. URL: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/doshkilna-osvita/bazovij-komponent-doshkilnoyi-osviti-v-ukrayini>. 2020.
2. Олійник М. О. Театральна діяльність в умовах дошкільного закладу. Навчально-методичний посібник. Кам'янець-Подільський, 2017. 163 с.
3. Русова С. Ф. Вибрані педагогічні твори: У 4-х кн. Кн. 3. / За заг. ред. Є. І. Коваленко; Упоряд., О. М. Таран. Чернівці: РВК «Деснянська правда», 2008. 240 с.

REFERENCES

1. Bazovyi komponent doshkilnoi osvity v Ukraini [A base component of preschool education is in Ukraine]. URL: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/doshkilna-osvita/bazovij-komponent-doshkilnoyi-osviti-v-ukrayini>. 2020. [in Ukrainian].
2. Oliinyk M. O. (2017) Teatralno-ihrova diialnist v umovakh doshkilnoho zakladu [Theatrically-playing activity is in the conditions of preschool establishment] Navchalno-metodychnyi posibnyk. Kamianets-Podilskyi. 163 p. [in Ukrainian].
3. Rusova S. F. (2008) Vybrani pedahohichni tvory: [Chosen pedagogical works]: U 4-kh kn. Kn. 3. / Za zah. red. Ye. I. Kovalenko; Uporiad., O. M. Taran. Chernihiv: RVK «Desnianska pravda». 240 p. [in Ukrainian].